

วารสารบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ปีที่.....ฉบับที่.....เดือน.....พ.ศ.....

การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

ของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ

สังกัดกรุงเทพมหานคร

ว่าที่ร.ต.หญิงปัทมนันท์ กุลเกษ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และระดับการศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2561 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วน จำนวน 136 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .966 ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานและมีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ

การรับรู้ของครู การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บทนำ

การที่จะพัฒนาประเทศชาติได้นั้น ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาก็คือ คน และการศึกษาที่เป็นรากฐานสำคัญในการที่จะพัฒนาให้คน ได้มีศักยภาพที่จะช่วยสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ปัญหาต่างๆในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้คนพัฒนาตนเองด้านต่างๆในสังคม การศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยสร้างให้คนได้พัฒนาตนเองในหลายๆด้าน สามารถพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านต่างๆ รวมทั้งเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน (ฉลูวิทย์ คิววงศ์, 2542, หน้า 3)

การกระจายอำนาจการบริหารจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษา ในการปฏิรูประบบบริหารการศึกษา มุ่งกระจายอำนาจการตัดสินใจไปให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กได้แก่ผู้บริหาร โรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ได้มีส่วนร่วมกันตัดสินใจในการจัดการศึกษาให้มากที่สุดซึ่งเป็นแนวคิดการบริหารในลักษณะที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management : SBM) โดยมุ่งเน้นให้สถานศึกษามีอิสระ มีความคล่องตัวในการบริหารงานโดยอยู่บนพื้นฐานการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 5 ด้าน คือ 1) หลักการกระจายอำนาจ 2) หลักการมีส่วนร่วม 3) หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน 4) หลักการบริหารตนเอง และ 5) หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและให้มีการบริหารในรูปแบบคณะกรรมการ โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร โรงเรียน ตัวแทนครู ผู้แทนชุมชน โดยมีความเชื่อว่าการตัดสินใจที่ดีที่สุดเกิดจากการตัดสินใจของคณะบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด และมีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุด (อุทัย บุญประเสริฐ, 2542, หน้า 1-3)

สำนักงานเขตทุ่งครุเป็นเขตจัดตั้งใหม่ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2540 เนื่องจากสภาพพื้นที่เขตรายภูธรบุรีณะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กรุงเทพมหานครจึงแบ่งแขวงบางมดและแขวงทุ่งครุ เขตรายภูธรบุรีณะ ให้เป็นเขตการปกครองตั้งใหม่ โดยใช้ชื่อตามพื้นที่ว่า “เขตทุ่งครุ” สำหรับการบริหารจัดการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตทุ่งครุ มีโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครทั้งหมด 8 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนนาหลวง โรงเรียนวัดทุ่งครุ (พึงสายอนุสรณ์) โรงเรียนราษฎร์บูรณะ (มุอำหมัดอุทิศ) โรงเรียนสามัคคีบำรุง โรงเรียนชูสินทองประดิษฐ์อนุสรณ์ โรงเรียนบางมดตันเป่าวิทย์คาร โรงเรียนราชพฤกษ์อนุชมิอุทิศ และ โรงเรียนคลองรางจาก ทั้ง 8 โรงเรียนนี้มีขนาดและจำนวนนักเรียนแตกต่างกัน โดยจำแนกเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 2 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 3 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 3 โรงเรียน การบริหารจัดการยังมีการรวมอำนาจอยู่ที่ส่วนกลางและขาดเอกภาพทั้งด้านนโยบายและมาตรฐาน ขาดประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพการศึกษาไม่เป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ การบริหารไม่มีการเชื่อมโยงกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนไม่มีอำนาจในการตรวจสอบ ดังนั้นยุทธศาสตร์ในการเร่งรัดประสิทธิภาพและคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในสำนักงานเขตทุ่งครุ มีการนิเทศประชุมเชิง

ปฏิบัติการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพของสถานศึกษา ส่งเสริมสถานศึกษาให้มีศักยภาพเข้มแข็งในการจัดการบริหารและจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและแนวทางการปฏิรูปการศึกษา (สำนักงานเขตทุ่งครุ ฝ่ายการศึกษา, 2560, หน้า 1-6) และในปัจจุบันการศึกษามีความจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนและมีอำนาจในการตรวจสอบกำกับสถานศึกษา จึงทำให้การบริหารจัดการของสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานตามนโยบายการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม การคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้ประชาชน การบริหารตนเอง การตรวจสอบและถ่วงดุล การบริหารจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาหรือการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานยังมีปัญหาบางประการ

ด้วยเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการจัดการศึกษาในโรงเรียนในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้เริ่มใช้การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการวางแผนงานและพัฒนาการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานให้มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายหลักของการปฏิรูปการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และระดับการศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 210 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 โรงเรียน จำนวน 136 คน โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร 5 ด้าน คือ ด้านการกระจายอำนาจ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน ด้านการบริหารด้วยตนเอง และด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 โรงเรียน จำนวน 136 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการไต่ตารางเครจซี่และมอร์แกน ประกอบด้วย ครูผู้สอนในสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีประสบการณ์สอน 5-10 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 47 ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 39 และ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ในระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 และระดับปริญญาโท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบไปด้วย แบบตรวจสอบรายการ(Check List) ถามเกี่ยวกับประสบการณ์การทำงาน และวุฒิการศึกษา แบบสอบถามรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 ด้าน จำนวน 40 ข้อ ได้แก่ หลักการกระจายอำนาจ หลักการมีส่วนร่วม หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้กับประชาชน หลักการบริหารตนเอง และหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล รวมไปถึงข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญ ค่าดัชนีสูงกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของCronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .966 ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตัวเอง จำนวน 136 ฉบับ ประกอบด้วยระหว่างวันที่ 6-31 สิงหาคม 2561 และนับวันและเวลาในการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง จนได้รับแบบสอบถามคืน คิดเป็นร้อยละ 100 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย(\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัย

1. การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีการรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน
3. ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า มีการรับรู้อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับ ได้แก่ หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล ($\bar{X} = 4.00$) หลักการบริหารตนเอง ($\bar{X} = 3.91$) หลักการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้ประชาชน ($\bar{X} = 3.90$) หลักการกระจายอำนาจ ($\bar{X} = 3.88$) และ หลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.74$) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุมร์ สวาหลัง (2546) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทฤษฎีของผู้บริหารและครู โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสตูล ภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมเวทย์ อ่อนตะวัน (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ต่อการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูต่อการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย อันดับแรกได้ดังนี้คือ ด้านการบริหาร โรงเรียน ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล และด้านการมีส่วนร่วม ตามลำดับ 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการรับรู้ต่อการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในภาพรวม และรายด้านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร โรงเรียน ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการกระจายอำนาจ ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษาที่อยู่ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูส่วนใหญ่มีความต้องการปกป้องสิทธิของตนเอง มีการปรึกษาหารือและแบ่งแยกหน้าที่โดยการใช้อำนาจร่วมกันจึงกล่าวได้ว่าหลักการตรวจสอบและถ่วงดุลนี้ มีผลช่วยให้การปฏิบัติหน้าที่ของครูเป็นไปได้โดยสะดวกและป้องกันการเผด็จการจากการใช้อำนาจของฝ่าย

ไฉ่ฝายหนึ่ง มีกระบวนการวางแผน การจัดการสถานศึกษา การสั่งการและการควบคุม มีการนำทรัพยากรอื่น ๆ มาใช้เพื่อความสำเร็จในเป้าหมายของสถานศึกษาที่ได้กำหนดไว้ตามรูปแบบการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง เปิดโอกาสให้ประชาชนผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความรู้กับครู เข้ามาร่วมจัดกิจกรรมเสริมในสถานศึกษามีการกระจายอำนาจ โดยการสั่งการจากหน่วยงานใหญ่ลงมายังสำนักงานเขตและลงสู่การปฏิบัติตามของสถานศึกษาซึ่งเป็นหน่วยที่สำคัญที่สุดในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการบริหาร ตัดสินใจ และร่วมจัดการศึกษา สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ทุกคนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน และมีการรับผิดชอบการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในชุมชนมากขึ้น ไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่มีเจตนารมณ์ให้ผู้บริหาร ครู และชุมชนร่วมกันปฏิรูปการศึกษา ผู้บริหารส่วนใหญ่จึงเปลี่ยนแปลง และปรับปรุงการบริหารจัดการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มากขึ้น โดยพยายามบริหารตามแนวทางการบริหาร โดยใช้โรงเรียน เป็นฐานมากขึ้น ทั้งในด้านการกระจายอำนาจในการบริหาร ดังที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 39 ว่า ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรง และมีการบริหารแบบมีส่วนร่วม การบริหารตนเองของโรงเรียน การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ การมีความรับผิดชอบต่อตรวจสอบได้และมีภาวะผู้นำแบบเกื้อหนุน ก็มีการปฏิบัติมากขึ้น เนื่องจากกระแสการปฏิรูปการศึกษาและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินั้นเอง ดังที่สมศักดิ์ คลประสิทธิ์ (2542) กล่าวว่า ประเทศไทยได้มีกฎหมายการศึกษา คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่มีเจตนารมณ์เพื่อใช้เป็นกฎหมาย แม่บทในการบริหารจัดการศึกษา ที่เน้นให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และให้มีการ กระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปยังหน่วยงานปฏิบัติคือ สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ซึ่งอภิปรายรายด้านได้ดังนี้

1. การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านหลักการกระจายอำนาจในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยเฉพาะสถานศึกษาสนับสนุนและส่งเสริมนำทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการศึกษาให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนและชุมชน เนื่องจากทรัพยากรของท้องถิ่นมีมากมายในการเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักเรียน ส่วนภูมิปัญญาท้องถิ่นมีบุคคลที่มีความรู้ด้านต่างๆในท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรให้ความรู้กับนักเรียนที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับยิวดี ศันสน์ยรัตน์ (2545) ที่กล่าวว่า ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้เพิ่มมากขึ้น ผู้ปกครองจะต้องร่วมกันกับสถานศึกษาในการดูแลการเรียนของเด็ก และสอดคล้องกับ อุทัย บุญประเสริฐ (2543) กล่าวว่า การกระจายอำนาจเป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากกระทรวงและส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด โดยมีความเชื่อว่าโรงเรียนเป็นหน่วยงานสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของเด็ก

การกระจายอำนาจเป็นการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและการตัดสินใจจากส่วนกลางหรือศูนย์รวมอำนาจไปสู่หน่วยงานที่มีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษาโดยตรง

2. การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านหลักการมีส่วนร่วมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะสถานศึกษาที่ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสถานศึกษาในรูปแบบคณะกรรมการสถานศึกษา เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 40 ระบุว่าให้มีคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถานศึกษาคำว่าปรัญญาตรีของสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา ดังนั้นชุมชนจึงเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาจึงเข้ามามีส่วนร่วมในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญกิจ ชูดิโค (2548) ซึ่งพบว่า การมีส่วนร่วมให้คณะกรรมการสถานศึกษากำหนดระเบียบการวัดผลและประเมินผล เพื่อใช้ในโรงเรียนและการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาบริหารและจัดการศึกษาของโรงเรียน และสอดคล้องกับ อุทัย บุญประเสริฐ (2546) ที่กล่าวว่า การบริหารตัดสินใจและร่วมจัดการศึกษาทั้งครู ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า ตัวแทนนักเรียน การมีบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจะเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและจะรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น และยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุวิทย์ จันทร์ทอง (2548) ผลการวิจัย พบว่า การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาพบว่าหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ครู ผู้ปกครอง ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษา สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนการร่วมตัดสินใจ การกำหนดหลักสูตรท้องถิ่น เน้นการมีส่วนร่วมทั้งองค์กร

3. การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านหลักการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้กับประชาชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า คณะกรรมการสถานศึกษาเห็นความสำคัญในการพัฒนาการศึกษา โดยการเข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ด้วยการสนับสนุนภารกิจและการให้บริการทรัพยากรต่างๆแก่สถานศึกษา เป็นไปตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543) ที่กำหนดไว้ว่า ในด้านความร่วมมือจากชุมชนนั้น ต้องให้องค์กรท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการหรือด้านการบริหาร และให้มีการส่งเสริมกลุ่มบุคคลหรือชุมชนให้มีส่วนร่วมในการแสวงหาทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการบริหารและจัดการของสถานศึกษา จากสาเหตุนี้ จึงส่งผลให้ในด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้กับประชาชนอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ อุทัย บุญประเสริฐ (2543) ที่พบว่า ผู้ปกครองและประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาน้อยมากส่วนใหญ่มิมีส่วนร่วมในการเป็น คณะกรรมการโรงเรียนซึ่งเป็นเพียงคณะกรรมการที่ปรึกษาและมีส่วนร่วมในการบริจาคและหา ทรัพยากรสนับสนุนโรงเรียนทำการประชาสัมพันธ์ และร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเท่านั้น ส่วนอำนาจการตัดสินใจยังอยู่ที่ผู้บริหารสถานศึกษา

4. การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านหลักการบริหารตนเองการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร มีการรับรู้เกี่ยวกับบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยใช้หลักการบริหารตนเอง ทำให้บุคลากร ได้รู้จักการวางแผนโดยมีจุดมุ่งหมายให้บรรลุตามนโยบายหรือเป้าหมายตามที่กำหนด สอดคล้องกับดิเรก สารศิริวิทย์ (2545) ได้พบว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญในบทบาทหน้าที่จะสนับสนุนให้หน่วยงานต่างๆภายในสถานศึกษามีการบริหารตนเองซึ่งเป็นผลดีต่อการดำเนินกิจกรรมทางการศึกษา เนื่องจากการที่โรงเรียนมีอำนาจหน้าที่บริหารทรัพยากรเอง จะช่วยให้โรงเรียนบริหารงานบรรลุเป้าหมายตามสภาพความพร้อมและข้อจำกัดของโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ อรทัย ริมศิริ (2547) กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการเป็นผู้นำและสนับสนุนให้มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหารและจัดการศึกษาของโรงเรียน ตามด้วยการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการพัฒนาครู-บุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ และวิทยาการที่ก้าวหน้าความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างสม่ำเสมอ

5. การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านหลักการตรวจสอบและถ่วงดุลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะสถานศึกษาต้องดำเนินการประกันคุณภาพภายในปีละ 1 ครั้ง เนื่องจากการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนนั้น ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กำหนดให้โรงเรียนต้องประกันคุณภาพภายในโรงเรียนปีละ 1 ครั้ง และภายนอกโรงเรียน 5 ปีครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับ ภาณุวัฒน์ ภักดิ์วงศ์ (2542) ที่กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก แสดงให้เห็นว่า การทำงานในสถานศึกษาต้องมีการตรวจสอบ ฉะนั้น การตรวจสอบคุณภาพการศึกษาจึงเป็นมาตรฐานของการรักษาคุณภาพการศึกษาได้เป็นอย่างดี และยังสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543) กำหนดให้การตรวจสอบและถ่วงดุลเป็นหน้าที่ของส่วนกลางกำหนดนโยบายและควบคุมมาตรฐาน มุ่งองค์การอิสระทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพการบริหารและจัดการศึกษาของสถานศึกษา จัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในและต้องทำอย่างต่อเนื่อง โดยให้มีการจัดทำรายงานประจำปี และให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินผลการจัดการศึกษา(สมศ.) เพื่อประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา ทั้งนี้ให้มีการประเมินอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกๆ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และให้มีการเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

2. จากการเปรียบเทียบ การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน อาจสืบเนื่องมาจาก ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน แต่การรับรู้ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า

ครูมีการรับรู้ข่าวสารอยู่ตลอดเวลาและทำหน้าที่ในการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานอย่างเป็นระบบแบบแผนของการบริหารในสถานศึกษามีการบริหารอย่างชัดเจน ครูสามารถรับรู้และสามารถปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม มีการพูดคุยหรือแสดงความคิดเห็น ลดช่องว่างและลดอุปสรรคการทำงาน มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะ แสงเดือน และคณะ (2545) ที่กล่าวว่า สภาพการดำเนินงานการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี มีการปฏิบัติทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มาก และผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการ ดำเนินงาน การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ชงทอง ล้วนเหล่าอังกูร (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่ การศึกษานครสวรรค์ เขต 1 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานใน โรงเรียนแตกต่างกัน มีการรับรู้ต่อการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน อาจสืบเนื่องมาจาก ปัจจัยหลายอย่าง เช่น ครูในโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ในเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร มีกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสื่อสารในการปฏิบัติงาน อาทิเช่น การประชุมคณะทำงาน และระหว่างการปฏิบัติงานร่วมกับสมาชิกในทีมงาน มีความไว้วางใจเพื่อนร่วมงาน เนื่องด้วยตระหนักถึงความสำเร็จของงานและ โรงเรียน ว่าเป็นภาระรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในโรงเรียนทั้งนี้ระดับการศึกษาจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนกระบวนการทำงานทำงานช่วยในการแลกเปลี่ยนแนวคิด ทักษะ ความรู้ที่ได้จากการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ช่วยเหลือและให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน ส่งผลให้เกิดความก้าวหน้ากับโรงเรียน มีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชงทอง ล้วนเหล่าอังกูร (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 1 พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้ต่อการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ก้องภัก กุลสุทธิเสถียร (2550) ศึกษาการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานจำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสำนักงานเขตทุ่งครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาเป็นรายหลักพบว่า มีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 หลักการกระจายอำนาจ

ในด้านหลักการกระจายอำนาจข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 3 สถานศึกษาเป็นแหล่งให้บริการด้านวิชาการแก่ชุมชนและท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.65$) อาจเนื่องมาจากโรงเรียนในเขตทุ่งครุเป็นโรงเรียนที่ตั้งขึ้นในชุมชนที่มีประชากรหนาแน่น พื้นที่โรงเรียนส่วนใหญ่แคบ ทำให้บริบทในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับชุมชนเข้ามาศึกษาหรือเรียนรู้ไม่ทั่วถึง เพราะส่วนใหญ่โรงเรียนจะมีเปิด-ปิดสถานที่ราชการตามเวลาและไม่อนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้ามานอกเวลา นอกเหนือจากติดต่อกันภายในราชการ

แนวทางเสนอแนะให้สถานศึกษามีการจัดนิทรรศการหรือเปิดบ้านทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในสถานศึกษาอย่างน้อย เทอมละ 1 ครั้ง เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธที่ดีระหว่างชุมชน กับ โรงเรียนให้เกิดขึ้น

1.2 หลักการมีส่วนร่วม

ในด้านหลักการมีส่วนร่วมข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 8 ครูมีส่วนร่วมในการนำเสนอแผนงาน โครงการ กิจกรรม ($\bar{X} = 3.62$) อาจเนื่องมาจากการบริหารจัดการภายในโรงเรียนจะมีการแบ่งหน้าที่และการบริหารออกเป็นสายชั้น โดยมีการเลือกหัวหน้าสายชั้นเพื่อเป็นตัวแทนครูในการติดต่อประสานงานภายในโรงเรียนรวมทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ ในการนำเสนอแผนงาน โครงการ กิจกรรม ครูบางท่านอาจไม่มีส่วนร่วมในการนำเสนอกิจกรรม กิจกรรมส่วนใหญ่ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าสายชั้นหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นผู้คิดและเสนอกิจกรรมนั้นๆ

แนวทางเสนอแนะควรให้ครูทุกคนในสายชั้นหรือในกลุ่มสาระมีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจเลือกกิจกรรมที่จะนำมาจัดให้กับผู้เรียนในแต่ละปีการศึกษา ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมเดิม ซ้ำๆ เพราะจะเสนอกิจกรรมที่เคยทำมาแล้ว จึงควรเปิดโอกาสให้ครูทุกท่านได้เสนอความคิด เสนอกิจกรรมใหม่ๆ ขึ้นมาบ้าง

1.3 หลักการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้กับประชาชน

ในด้านหลักการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้กับประชาชนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 1 มีการเลือกตั้งคณะกรรมการสถานศึกษาตามระเบียบวิธีอย่างโปร่งใส ($\bar{X} = 3.72$) และ ข้อ 2 คณะกรรมการสถานศึกษามาจากตัวแทนกลุ่มต่างๆตามสัดส่วนที่กำหนดในระเบียบ ($\bar{X} = 3.72$) อาจเนื่องมาจากในการรับรู้ของครูส่วนใหญ่ทราบเพียงวิธีการเลือกตัวแทนผู้ปกครองเข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษาแต่ความเป็นจริงแล้วมีส่วนน้อยที่ทราบว่าสถานศึกษาของตนเองนั้นมีตัวแทนผู้ปกครองกี่คนที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา ยิ่งถ้าเป็น โรงเรียนขนาดใหญ่ต้องคัดหลายครั้งโดยไม่ทราบชัดเจนว่าผู้ปกครองได้มีส่วนเข้ามาจัดการบริหารสถานศึกษากี่คน

แนวทางเสนอแนะ โรงเรียนควรมีการชี้แจงหรือแนะนำคณะกรรมการสถานศึกษาของตนที่เข้ามามีส่วนร่วมในแต่ละปีการศึกษาอย่างชัดเจนว่าเป็นตัวแทนผู้ปกครองจากสายชั้นใด เป็นต้น

1.4 หลักการบริหารตนเอง

ในด้านหลักการบริหารตนเองข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 3 สถานศึกษาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี และปฏิทินในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาตามแผนให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากขึ้น ($\bar{X} = 3.73$) อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษามีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีไว้ แต่ในทางปฏิบัติงบประมาณที่ต้องใช้ในการจัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ การจัดกิจกรรมจึงไม่เป็นไปตามแผนงานที่ตั้งไว้ผลที่ออกจึงมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ

แนวทางเสนอแนะ สถานศึกษาควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมนั้นๆ โดยผ่านการพิจารณาความเหมาะสมและวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม มีการวัดและประเมินผลแต่ละกิจกรรมว่ามีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

1.5 หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล

ในด้านหลักการตรวจสอบและถ่วงดุลข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 6 มีการจัดทำสรุปรายงานประจำปี (SAR) นำเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด ($\bar{X} = 3.91$) อาจเนื่องมาจาก ในการจัดทำสรุปรายงานประจำปี(SAR) ในแต่ละครั้งซึ่งจากการจัดทำ SAR ของหน่วยงานก็พบปัญหาในเรื่องการหาข้อมูลอ้างอิงให้สอดคล้องกับตัวบ่งชี้/ดัชนีแต่ละตัว โดยปัญหาที่พบส่วนใหญ่ในการหาข้อมูลอ้างอิง คือ ข้อมูลนั้นมีอยู่แต่ยังไม่เป็นรูปธรรม หรือ ขาดหลักฐานสนับสนุนให้เห็นเป็นภาพชัดเจน

แนวทางเสนอแนะ ในการทำ SAR ของปีแต่ละปี จะต้องจัดทำแผนของหน่วยงานให้รองรับและสนับสนุนกับการรายงานการประเมินตนเองได้ด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัย เรื่อง การรับรู้การปฏิรูปการศึกษาในกระบวนการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับขวัญกำลังใจของครู โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

ก้องภัก กุศลสุทธิเสถียร.(2550).การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ

อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่.ครุศาสตร์มหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2543). ยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ.

กรุงเทพ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

- คมเวทย์ อ่อนตะวัน.(2551). การรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็น
ฐาน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2.กรุงเทพมหานคร : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ฉลุนวิทย์ ดิวงษ์.(2545).การมีส่วนร่วมบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของคณะกรรมการสถานศึกษาชั้น
พื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมุกดาหาร.วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิตพัฒนาสังคม.สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชาญกิจ ชูดิเคโซ.(2548).การดำเนินงานในการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดัง เขต 1.วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดิเรก สารศิริวิทย์.(2545).ศึกษาบทบาทของผู้บริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6.วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย.
- ธงทอง ล้วนเหล่าอังกูร.(2554).การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 1.มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- ปิยะ แสงเดือนและคณะ.(2545).การศึกษาสภาพการดำเนินงานการบริหารการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน สำนักงานการประถมศึกษา.สุพรรณบุรี.
- ยุวดี ศันสนิยรัตน์.(2545).การบริหารจัดการสถานศึกษา.กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูประบบบริหารการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สมศักดิ์ คลประสิทธิ์. (2555). เอกสารประกอบการอบรมสัมมนา การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
(School - Based Management : SBM). [ออนไลน์] สืบค้นได้จาก:
<http://www.moe.go.th/wijai/sbm.htm>.(วันที่สืบค้น 12 พฤศจิกายน 2561).
- สุวิทย์ จันทรังคหอม.(2548).การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนประถมศึกษาในสำนักงาน
เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร.ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเขตทุ่งครุ.(2560).แผนปฏิบัติการประจำปี 2561 สำนักงานเขตทุ่งครุ .กรุงเทพมหานคร.
- อุทัย บุญประเสริฐ.(2542).การศึกษาการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบการ
บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน.กรุงเทพมหานคร : คุรุสภาลาดพร้าว.

- อุทัย บุญประเสริฐ.(2543).รายงานการศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน(School-based Management). กรุงเทพมหานคร : ครูสภาลาดพร้าว.
- อุทัย บุญประเสริฐ.(2546).การบริหารจัดการศึกษาสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรทัย ริมศิริ. (2547).บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุर्म์ สวาหลัง.(2546).การปฏิบัติตามแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.